

Szigeti Antal atya, a hét embere

Őseim Békéscsabára telepített szlovákok voltak. Nagymamámék a Szent Imre u. 11. sz. alatt laktak. Én már Kondoroson születtem, 1943. január 23-án. Szüleim itt építettek tanyát.

Mondhatom azt, hogy egyszerre két világba születtem bele. Mélyen vallásos szüleimnek köszönhetően egyszerre tudatosodott bennem földi létem valósága és a földön túli Isten országának a valósága. Ez a kettő párhuzamosan bontakozott bennem: a látható és a láthatatlan. Isten léte, a mennyország léte ugyanolyan bizonyosság volt számomra, mint az, hogy ebben a látható világban élek. Azt is belénk nevelték a szülők, elsősorban életpéldájukkal, hogy az a láthatatlan földön túli világ sokkal fontosabb, mint ez a földi. Emlékszem, kicsi gyermekként tanyánkon a szomszédban lakó unokatestvéremmel legeltetés közben arról beszélgettünk, hogy milyen lehet a mennyország.

Templomba jártunk minden vasárnap, második otthonunk volt a templom. Jó papjaink voltak, szerette őket a nép Kondoroson. Öten voltunk fiútestvérek a 9 lány mellett, és egy alkalommal Gyenes Miska atya, aki akkoriban káplán volt Regős András esperes úr mellett, mind az ötünket beöltöztetett ministrálni. Nagy megtiszteltetés volt ez számunkra. Legidősebb bátyám, István, olyan mintagyerek volt, ő jelentette be először, hogy pap szeretne lenni. Több mint 8 év volt közöttünk, (ő 91-ben meghalt) már katonaviselt fiatalember volt, amikor Kecskeméten a Piaristáknál dolgozva elvégezte levelező tagozaton a gimnáziumot, hogy azután felvételizzen a papi szemináriumba. Én a szarvasi Vajda Péter gimnáziumba jártam már akkor, és egy évvel korábban érettségiztem, mint ő. Pályaválasztáson gondolkodva először a zenei pálya vonzott, de egyre erősebb volt bennem a gondolat, hogy én is pap szeretnék lenni. Így lettünk ketten a szegedi Hittudományi Főiskola hallgatói, egy év különbséggel, de itt Békéscsabán szenteltek pappá bennünket egy napon 1966. április 12-én. Jöttek a kápláni évek. Csanádapáca, Orosháza, Zákányszék, Endrőd, majd Mórahalom. Összesen 14 év segédlelkészi szolgálatban. Minden szolgálati helyemről nehéz szívvel jöttem el. Nagyon szép évek voltak ezek, sok hitoktatással, jegyesoktatásokkal házszentelésekkel.

Időközben alkalmam nyílt zenei vonzalmamnak is teret adni, amikor húgom révén meghívtak egy szegedi városi kórusba énekelni. Így lettem a Bartók kórus tagja közel 10 éven át némi megszakítással. Ez akkor szakadt meg, amikor Újkígyóásra helyeztek plébánosnak 1980-ban. Itt 27

Évig szolgáltam. Itt már több felelősség volt a vállamon, hiszen egy plébánosnak a lelkipásztorkodáson kívül még sok gondja feladata van. Kezdeti nehézségek után hamar beilleszkedtem az új környezetbe, és nagyon szép évek, évtizedek jöttek. Sokat építkeztünk. Romos plébánia felújítása, temető, templom felújítás, majd a Szent Erzsébet Szeretetotthon felépítése magunk készítette vályogból, társadalmi összefogással. Ez már a rendszerváltás évében volt, 1989-91-ig. Beindult az élet az otthonban. Úgy éltünk, mint egy nagycsalád. 90 %-ék helyi lakosokból és dolgozókból népesült be az otthon. 2000. január 2-án felszenteltük Szabadkígyóson az új templomot. Ez is egy szép történet volt. Azt gondoltam, én már onnan csak a temetőbe megyek, de másként történt. 2007-ben a Püspök úr Békéscsabára helyezett. Ahogy már említettem is, mindig nehéz szívvel hagytam ott szolgálati helyeimet. Újkígyóost különösen, hiszen egy egész emberöltőt éltem le ott. Most pedig itt vagyok már 13 éve, miközben betöltöttem a két 7-est.

Visszatértem őseim szülővárosába, amit nagy kegyelemnek tartok. Békéscsaba a környék egyik legnagyobb, ha nem a legnagyobb plébániai közössége, és egyik legszebb temploma. Nagy öröm számomra, hogy első nagy feladatomban volt a templom 100 éves jubileumára felújítani a Páduai Szent Antal tiszteletére felszentelt templomot, mely templom ez alkalomból megkapta Rómától a Társszékesegyházi rangot.

Hálás és buzgó plébániai közösségünk van, nagyon jó hívekkel. Jó munkatársaim vannak, Karitás és Máltai csoport működik, imaközösségek, énekkarok gazdagítják plébániánk életét. Szépen

működő katolikus iskolánk van, ahol nagyon jó volt tanítani, és nagyon jó még most is oda bemenni, ahol még az öreg papot is szeretik.

A pap élete, munkájának sikere és hatékonysága mégsem a külső tevékenységében mérhető le elsősorban. Hogy mennyire tudtam az embereket közelebb vinni ahhoz a másik, láthatatlan, de sokkal teljesebb és soha el nem múló világhoz, azt csak a Jóisten tudja.

Békéscsaba szép város, szép templomaival, szép tereivel, kulturális - oktatási létesítményeivel, Körös vizével, békés hangulatával. Jó itt élni.

Békéscsaba, 2020. május 25.